

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 124

гр. Велико Търново , 12.04.2021 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – ВЕЛИКО ТЪРНОВО в закрито заседание на дванадесети април, през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Христо Томов

като разглежда докладваното от Христо Томов Частно наказателно дело № 20214100200177 по описа за 2021 година

и за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството по делото е по реда на чл. 244, ал. 5 от НПК.

Същото е образувано по частна жалба постъпила в Окръжна прокуратура гр. Велико Търново с вх. № 1921/20 от 01.04.2021 г. на МГ А. от с. О, община гр.С, в качеството и на наследник и майка на починалия ГЛ Г с ЕГН, срещу Постановление от 18.03.2021 г. за спиране на наказателното производство по ДП и следствено дело № 64/2020 г., по описа на ОСЛО при Окръжна прокуратура гр. В.Търново и прокурорска преписка № 1921/2020 г. на същата прокуратура.

С посоченото постановление е било спряно наказателното производство, образувано на основание чл. 212, ал. 2 от НПК, със съставянето на протокола за първото действие по разследването, за това, че на 15.07.2020 г. в гр. Свищов е причинена смъртта на Г Л Гс ЕГН , поради незнание или немарливо изпълнение на занятие или друга правно регламентирана дейност, представляваща източник на повишена опасност – с оглед извършено престъпление по чл. 123, ал. 1 от НК. Прокурорът спрял разследването по наказателното производство поради това, че извършителят на деянието не бил установен, като възложил на органите на РУ - Свищов в ОД МВР-Велико Търново продължаването на мероприятията по установяването и издирването на извършителя на престъплението, съгласно изготвения план.

В жалбата се релевират оплаквания за незаконосъобразност на атакувания прокурорски акт и се иска неговата отмяна. Твърди се, че постановлението е необосновано, тъй като проведеното до момента разследване не било пълно и всеобхватно. В хода на производството по ДП и делото под № 64/2020 г. по описа на ОСЛО в ОП В.Търново се съдържат две важни констатации, според жалбоподателката. Първата е, че при оценка на риска за длъжността „техник телекомуникации“ не е обхванат аспекта опасност от поразяване с електрически ток, а втората е, че в резултат на тази оценка служителите на търговското дружество не са били снабдени с

диелектрични ръкавици. Прави свой извод, че видно от заключението на съдебно-медицинската експертиза, синът ѝ починал в резултат на поражение от електрически ток, който е проникнал в тялото му от дясната ръка и е излязъл през лявата ръка. Така представеното заключение на вещото лице без да е оборено от останалите събрани по делото доказателства наред с това, че установявало причината за смъртта на починалия Г ЛГ, означавало още и, че при снабдяване на пострадалия ѝ син Г и инструктирането му да работи с диелектрични ръкавици, то е нямало той да пострада. В тази насока обаче, не са били събирани никакви доказателства - нито гласни, нито писмени. Позовава се и на това, че разследващите органи и решаващият прокурор са се задоволили с, и са възприели изцяло твърденията на свидетеля Л, ръководен служител на търговеца „Н Б“ ЕООД, според който въпросните служители /между които и починалият/ не работели с напрежение 220 V, поради което този риск не следвало да се отчита в картата на риска за тази длъжност и същите не следва да се снабдяват с диелектрични ръкавици и да се инструктират за работа с такъв риск.

В жалбата си М Г А. сочи още и, че всякакви дейности - ремонтни, подмяна или др. по тези кабелни и интернетни мрежи монтирани по фасадите на сградите се извършва в непосредствена близост да уреди работещи с електрически ток с напрежение 220 V и опасността от поражение е твърде съществена, за да бъде пренебрегната тя в картата на оценка на риска. Счита, че за изясняване на това обстоятелство следва да се назначи експертиза с вещи лица специалисти по безопасност на труда, която да установи опасността от поражение с електрически ток с напрежение 220 V, следва ли да се приеме за част от картата на оценка на риска за длъжността „техник комуникации“ или не.

В заключение се иска от съда да отмени постановлението за спиране на наказателното производство от 18.03.2021 г. и да укаже на ВТОП продължаване разследването по делото.

Окръжна прокуратура гр. Велико Търново не е изразила друго становище по жалбата, при изпращането ѝ по компетентност.

Съдът след като се запозна с жалбата, постановлението на Окръжна прокуратура гр. Велико Търново и материалите по делото констатира, че така депозираната жалбата към настоящия момент е процесуално допустима, но разгледана по съществото си се явява неоснователна, поради изложените по-долу съображения. Жалбата е допустима, защото е подадена от физическо лице, което има качеството на майка на пострадалия, по – точно, наследник на пострадалия, като видно от приложената документация по връчването на книгата е подадена в 7-дневния срок по чл. 244, ал. 5 от НПК. Същата обаче е неоснователна по своята същност, поради което и следва да се остави без уважение, а постановлението за спиране на следственото дело № 64/2020 г., по описа на ОСЛО гр. Велико Търново, съответно потвърди.

Съображенията на съда за това са следните:

Досъдебното производство и следствено дело № 64/2020 г., по описа на ОСЛС гр. Велико Търново е образувано на основание чл. 212, ал.2 от НПК за това, че на

15.07.2020 г. в гр. Свищов е причинена смъртта на Г Л Г ЕГН поради незнание или немарливо изпълнение на занятие или друга правно регламентирана дейност, представляваща източник на повишена опасност - престъпление по чл. 123, ал. 1 от НК.

Предмет на съдебния контрол е постановлението на Окръжна прокуратура гр. Велико Търново за спиране на наказателното производство по ДП/сл. дело/ № 64/2020 г. по описа на ОСлС Велико Търново, от 18.03.2021 г.. Спирането на наказателното производство от прокурора е действие, с което временно се преустановява извършването на процесуално-следствени действия по делото, предвид възникнали пречки за разкриване на обективната истина, включително и такива като разкриването извършителя на престъплението. Спирането има временен характер и цели постигане на процесуална икономия и насочване на усилията към отстраняване на възникналите пречки.

Установено е, че пострадалият Г ЛГ работел в търговското дружество „НБ“ ЕООД от 15.10.2018 г. на длъжност „техник комуникации“, с месторабота гр. Свищов. Дружеството имало основен предмет на дейност изграждане на мрежи за доставка на интернет и телевизия. Съгласно длъжностната характеристика, на Г било вменено в задължение да извършва изграждане на градската интернет мрежа на фирмата по утвърден график и да извършва окабеляване, както и посещения по домовете на клиенти за отстраняване на възникнали при тях проблеми, при спусната заявка и по утвърден график. Г притежавал необходимата квалификация, за да упражнява дейността. Освен, че завършил средното си образование в професионална гимназия по електроника „А. С. П“ в гр. В. Търново, при постъпването на работа в „НБ“ ЕООД му било проведено двуседмично обучение в централата на дружеството в гр. Русе. Проведени му били необходимите инструктажи в съответствие с утвърдените правила за охрана и безопасност на труда. По мнение на колегите му се е справял отлично с работата си. По мнение на семейството си е обичал работата си се е чувствал способен да я работи.

Търговецът „Н Б“ ЕООД имал изградена мрежа в гр. С, в съответствие с одобрен план съгласно ЗУТ. Мрежата се поддържала и изграждала от екип от трима техници. Съгласно организацията на дейността на дружеството, те се събирали сутрин и си разпределяли задачите. На 15.07.2020 г. на работа били двама от тях, пострадалият Г Л Г и ХХ. Г отишъл на работа сутринта, около 8.00 часа и заедно с Х до 10.00 часа посетили два адреса и обработили две заявки. Третият подаден адрес бил в гр. С и се намирал на ул. „Ц О“ № 9, където трябвало се премести кабела за интернет през улицата, тъй като клиентите на дружеството сменяли адреса на търговския си обект. Необходимо било да се направи удължение с около 15 метра на оптичния кабел и да се прехвърли през улицата на височина около пет метра. За целта свидетелят Х опрял стълба на фасадата на сградата на ул. „ЦО“ № 9 - двуетажна масивна постройка. На ниво улица се намирал търговски обект с излаз на улицата, а второто ниво било жилищни етажи с прозорци към улицата. На фасадата на сградата с № 11, непосредствено над търговския обект един под друг били монтирани две външни тела на климатична система съответно марка „О“ отгоре и „М“ отдолу - на 2,90 метра от нивото на тротоара. Първоначално свидетелят Х поставил стълбата на около метър разстояние от външните тела на климатиците с цел да прекара кабела през намиращият се там анкер, посредством който той да бъде прехвърлен през улицата. Остатъчният кабел от три метра трябвало да послужи, за да се свърже със стария кабел. Преместили

стълбата непосредствено под външното тяло на климатик „М“. Пострадалият ГЛ Г решил той да направи снадката, която представлява свързване на осем броя жила в кабела, по който не протичало електричество. С оглед на това кабела да не виси по стената Г решил да го прекара зад външното тяло на климатика „М“. С дясната ръка бръкнал зад него, обгръщайки климатика с двете си ръце и тяло, с цел да подаде кабела на лявата си ръка. В този момент през тялото му преминал ток с напрежение 220 волта, който протичал по корпуса на климатика. Георги се разтресъл, извикал и паднал от стълбата, при което получил разкъсно - контузна рана на главата. Колегата му и свидетел Х чул вика и хванал стълбата, но не могъл да предотврати падането. Извикан бил екип на „Спешна помощ“, който констатирал, че Г е починал. Уведомени били и органите на полицията и следствието, на място бил извършен оглед на местопроизшествие. Трупът бил изпратен за аутопсия.

Видно от заключението на изготвената по делото съдебно медицинска експертиза на труп, смъртта на Г се дължала на остра сърдечна слабост в резултат от действие на ток с високо напрежение. По констатираните находки по трупа е бил направен извод, че вероятно токът е протекъл от дясната към лява ръка и е преминал през сърцето. Според заключението на допуснатата и назначена по делото техническа експертиза, става ясно, че за да се достигне до леталният изход пострадалият Г е допрял с ръце външното тяло на климатика, което е метално. В този момент по металният корпус на тялото е имало напрежение от 220 волта или по точно е имало само подадена фаза. Когато пострадалият се опира с едната си ръка до корпуса и другата до друг метал той затваря веригата, защото земята се счита на нула. По този начин тялото попаднало под въздействието на електрически ток. Причината, за да има фаза по корпуса на външното тяло е погрешно свързан контакт, който захранва чрез щепсел климатика. По този начин на заземителните пластини на контакта е подадена „фаза“ и посредством щепсѐла и захранващият кабел на климатика се подава фаза и на корпуса на климатика.

При разследването е установено още и това, че процесният климатик марка „М“ е закупен от собственика на сградата свидетелят А А на 28.07.2010 г. от фирма „Н -М“ ЕООД. Климатикът сам по себе си е изправен и не са констатирани нередности при неговия монтаж. При извършения оглед на местопроизшествието е установено, че той е свързан към вътрешната електрическа мрежа на сградата чрез контакт тип ШУКО с поставен мост между фазовия проводник и занулителните пластини, което е грубо нарушение на изискванията на Наредба № 1 от 27.05.2010 г. за проектиране, изграждане и поддържане на електрическите уреди за ниско напрежение в сгради. Според показанията на свидетеля А контактът в този му вид е бил монтиран в сградата преди повече от 35 години. По негови спомени родителите му закупили къщата през 1974 г., като тогава електрическата инсталация е била външна. През 1975 г. А постъпил в казармата, като в периода на неговото отсъствие тогава е бил извършен ремонт на къщата, при който електрическата инсталация е вкарана под мазилката и той не знае кой е извършил ремонта на къщата и в частност електро инсталацията.

При извършения оглед на електро инсталацията е установено по делото, че същата не отговаря на съвременните изисквания въведени с Наредба № 1 от 2010 г., но с изключение на компрометирания контакт е отговаряла на тогава действащите разпоредби. С приемането на Наредба № 1/2010 г., в чл. 2 е въведено действие занапред, при извършване на нови електрически уредби и при реконструкция на вече

изградени. При монтажа на климатика през 2010 г., най-вероятно извършен от служители на фирма "Н-М" ЕООД не са установени нередности и не е постъпвал сигнал, че уреда е офазен, макар че технологичният процес по монтаж предполага докосване на външният корпус на уреда, след като е свързан с електрическата мрежа. Единственият ремонт на уреда установен по делото, за който съобщава и свидетелят А бил извършен преди година половина от служители на фирма „С" ЕООД. Свидетелят С Л, извършил ремонта, твърди в показанията си единствено, че е извършил монтажа на външното тяло при уред изключен от електрическата мрежа. След монтиране на външното тяло и сработване на системата тогава той е включил климатика и същият е заработил.

В конкретния случай, за да спре наказателното производство, прокурорът е приел, че в хода на разследването въпреки положените усилия не е установено лицето извършило монтажа на компрометирания контакт, както и в кой момент е бил поставен той. Установено е от назначената техническа експертиза и изготвеното по нея заключение, че смъртта на ГГ няма връзка с дейността на работодателя „НБ" ЕООД", а е резултат от допуснати нарушения на нормативните правила при ремонта и изграждането на вътрешната ел. инсталация на сградата в гр. С, ул. „Ц О" № 9, което е дейност представляваща източник на повишена опасност. Не е установено лицето, което е извършило този ремонт, но по несъмнен начин е изяснено извършването на престъпление по чл. 123, ал. 1 от НК, без обаче да е известен неговия автор.

Този еднозначен извод се налага след съвкупна преценка на всички събраните по делото доказателства и основно от показанията на разпитаните по делото свидетели, резултатите от проведения в изпълнение на указанията на прокурора и разследващите експертизи, както и от заключенията на назначената съдебно - техническа експертиза. Заключение на последната съдебно- техническа експертиза е довело до изясняване на обстоятелствата по делото, имащи съществено значение за пълното и всестранно установяване на фактическите обстоятелства, съобразно указанията на прокурора по ДП /сл. дело/ № 64/2020 г. по описа на ОСлС Велико Търново. С оглед събраните по делото доказателства, че в хода на разследването е назначена техническа експертиза имаща задача да установи дали при изграждането на мрежата на „Н Б" ЕООД са допуснати нарушения, а съгласно заключението на вещото лице изграждането на мрежата е извършено при спазване разпоредбите на гл. 1 чл. 1 от Наредба № 35 /30.11.2012 г. за правилата и нормите за проектирана, изграждане и въвеждане в експлоатация на кабелни електронни съобщителни мрежи и прилежащата им инфраструктура. Според заключението не се касае за изграждане на ново трасе и съгласно чл. 6, ал. 1, т. 1, разрешение за строеж не се изисква при наличието на вече изградена законна съобщителна или техническа инфраструктура. В този смисъл неоснователно е направеното доказателствено искане за назначаване на експертиза от нови вещи лица, специалисти по безопасност на труда, която да установи опасността от поражение с електрически ток с напрежение 220 V следва ли да се приеме за чест от картата на оценка на риска за длъжността „техник комуникации“ или не, още в повече това би важало само и единствено за в бъдеще.

Предвид изложеното, наблюдаващия прокурор е стигнал до единствения възможен извод, че в хода на разследването са събрани доказателства за извършено престъпление по чл. 123, ал. 1 от НК и не са събрани достатъчно доказателства за виновността на определено лице в извършване на престъплението, поради което и на

основание чл. 244, ал. 1, т. 2 от НПК е спрял наказателното производство. Съдът намира, че при така събраните доказателства, правилно прокурорът е преценил, че е налице основание за спиране на наказателното производство по чл. 244 ал. 1, т. 2 от НПК, когато извършителят на престъплението не е разкрит.

Предмет на съдебния контрол е постановлението на прокурора за спиране на досъдебното производство. Законът е оправомощил съда да провери правилността и законосъобразността на постановлението за спирането при предпоставките на чл. 244 от НПК и да отмени или потвърди проверявания прокурорския акт. Спирането на наказателното производство от прокурора е правно-регламентирана дейност, с която временно се преустановява извършването на процесуално-следствени действия, т. е. спирането има временен характер. Целта е постигане на процесуална икономия, а в същото време насочване на усилията на съответните органи за отстраняване на възникналите пречки. При отпадане на основанията за спиране, наказателното производство се възобновява по съответния законов ред и производството продължава до пълното изясняване на обстоятелствата по делото. Следва да се има предвид, че независимо от спирането на наказателното производство, на основание чл. 245, ал. 1 от НПК разследващият орган продължава действията по разкриване на извършителя.

Съдът намира извода на прокурора относно наличие на предвидено от закона основание за спиране на наказателното производство за обоснован и законосъобразен. Неоснователно е твърдението на жалбоподателката, че в хода на разследването не са положени необходимите усилия за изясняване на всички обстоятелства и разкриване на извършителя на престъплението. При това положение, макар и само за прецизност следва да се отбележи, че в случая, съдът единствено е в състояние да преценява правилността и законосъобразността на атакувания прокурорски акт в частта му досежно спиране на досъдебното производство, като намира същият за правилен и законосъобразен.

При проведеното разследване са били извършени всички възможни следствени действия за разкриване на обективната истина. Разпитани са лицата, които са имали пряко впечатление от случая. Назначени са необходимите за разкриването на истината експертизи.

В процесното постановление за спиране на наказателното производство прокурорът от Окръжна прокуратура гр. Велико Търново подробно се е спрял и анализирал събраните на ДП гласни и писмени доказателства, като е приел, че въз основа на тези доказателства не може да се направи категоричен извод относно авторството на деянието. Извършеният анализ на прокурора е задълбочен, като са обсъдени по отделно и в съвкупност събраните доказателства. Поради тази причина постановлението се явява обосновано и законосъобразно.

Предвид на изложеното жалбата се явява неоснователна и като такава следва да се остави без уважение, а постановлението на прокурора да бъде потвърдено. Настоящият съдебен състав намира, че той е взел единственото възможното решение по случая - производството по делото да бъде спряно срещу неизвестен извършител, за

престъпление по чл. 123, ал. 1 от НК.

Ето защо съдът счита, че атакуваното постановление за спиране на наказателното производство е законосъобразно и правилно и като такова следва да бъде потвърдено.

Водим от изложеното и на основание чл. 244, ал. 5 от НПК, Великотърновският окръжен съд

ОПРЕДЕЛИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ частна жалба, с вх. № 1921/20 от 01.04.2021 г. на М Г А. от с. О м, подадена в качеството ѝ на наследник и майка на починалия Г Л Г с ЕГН , срещу Постановление от 18.03.2021 г. за спиране на наказателното производство по ДП и следствено дело № 64/2020 г., по описа на ОСЛО при Окръжна прокуратура гр. В.Търново, като потвърждава постановлението за спиране на досъдебното производство.

ПРЕКРАТЯВА производството по ЧНД № 177/2021 г. по описа на ВТОС.

Определението е окончателно.

Съдия при Окръжен съд – Велико Търново: _____